

der foregår en ordentlig folkelig debat om de her ting.

Der er ikke tale om, at biskopperne optræder som kollegium, men der er tale om, at de hver for sig har ansvaret for at få debatten sat i gang ude i deres lokalområder. Og det er jo ikke blot biskopperne, der skal udtale sig; der er også tale om, at menighedsrådene skal udtale sig. Og dér er det såmænd i al sin gribende enkelthed sådan, at menighedsrådene skal melde tilbage til deres biskop.

Vi håber da også meget, at der vil være en del mennesker, som ikke er valgt i det kirkelige demokrati, som kommer til at deltage i den debat. Jeg synes ærlig talt, at fru Margrete Auken skulle tilslutte sig de almindelige demokratiske principper og debatvilligheden, som er bredt og folkeligt forankret, inden hun forsøger at pådutte Folketinget på forhånd at skulle komme med nogle konklusioner, inden debatten har fundet sted. Jeg vil godt sige til fru Margrete Auken, at jeg ville betragte det som – for nu at bruge den sprogbrug, spørgeren selv anvendte – demokratisk afmægtigt at gøre det.

Derfor er humlen i dette her, at der ikke er tale om bisperne som kollegium, men enkeltbiskopperne, der blot har ansvaret ude i deres lokalområder.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil takke meget for svaret. Det var utrolig beroligende; jeg forstår, at det ikke er biskopperne, der skal afgøre, om der skal indstilles eller ej. På svaret fik man fornemmelsen af, at hvis biskopperne nu siger, at det skal der ikke, så foretager vi os ikke noget, men ministeren vil sikre, at menighedsrådene er blevet hørt og har svaret.

I øjeblikket er proceduren sådan, at menighedsrådene kan ringe og bede om et eksemplar, hvis de har lyst, de kan svare, hvis de har lyst, og de kan snakke med, som de har lyst til det.

Sådan som det så ud i svaret, kunne jeg få det indtryk, at de, der er gode til at påvirke biskopperne – tidligere var det ministeren – ville få den indflydelse, som ikke synliggøres i den danske kirke, fordi kirken ikke har fået sin frihedslovgivning. Jeg kan nu forstå, at ministeren helt i overensstemmelse med god gammel tradition vil sikre, at høringen er relevant, vil sørge for, at høringssvarene forelægges Folketinget i en bred sammenhæng, sådan at det ikke er bisperne, der afgør det, og så tager vi bagefter stilling til, om vi kan tiltræde Porvoo-erklæringen eller ej.

Kirkeministeren (Birte Weiss):

Jeg kan helt bekræfte fru Margrete Auken i, at hun har misforstået sagen fra den allerførste start. Der har på intet tidspunkt været tale om at bruge denne lejlighed til at gøre biskopperne til et nyt, selvstændigt fællesorgan. Det er en ganske almindelig procedure, der er lagt op til i overensstemmelse med god demokratisk skik.

Jeg har ikke taget stilling til de videre procedurer og har selvfølgelig slet ikke holdninger til høringssvar, der overhovedet ikke foreligger endnu. Det var det, jeg tillod mig at kalde hasarderet, og jeg tror, at en afventende tålmodighed ville være til meget stor gavn for alle parter i denne sag, også selv om man har holdninger, der går på, at man vil lave synoder og al den slags ting.

Jeg tror, at vi skal lade den demokratiske proces foregå omkring dette her, for vi har en folkekirke, hvor det er meningen, at menighedsrådene og også folk, der bare er almindeligt engageret i disse ting, skal ytre sig. Og jeg vil gerne appellere lidt til tålmodighed hos fru Margrete Auken.

Margrete Auken (SF):

Jeg takker for de velmenende råd og vil gøre mig vældig umage.

Og så vil jeg blot sige, at jeg igen glæder mig og en gang til takker for dementiet af det svar, der kom til Kirkeudvalget, for dér stod nemlig, at fordi det var et rent folkekirkeligt anliggende, skulle det være biskopperne selv. Og så stod der til sidst, at hvis biskopperne besluttede at indstille, at vi skulle tiltræde erklæringen, så ville Folketinget tage affære.

Men nu forstår jeg, at selv om det ikke bliver tilfældet, er det i sidste ende os, der afgør det. Hvis de beslutter sig til ikke at ville, er det alligevel os herinde, der lytter til alle svarene. Jeg ved ikke, hvor jeg selv lander. Jeg har ikke nogen mening om det i øjeblikket; jeg har bare været temmelig konsterneret over proceduren med bispekollegiet.

Men jeg er meget taknemlig og lettet over, at ministeren herved har dementeret både den tidligere kirkeministers og sit eget svar.

Kirkeministeren (Birte Weiss):

I et øjeblik overmod forfaldt jeg til fornemmelsen af, at fru Margrete Auken havde forstået, både hvad der ligger i de tidligere skriftlige svar fra den tidligere kirkeminister og fra mig og også i den meningsudveksling, der har været i